

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Danileico Ivan xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.10.2021 – 01.02.2022;

Instanța de apel: 04.03.2022 – 13.09.2022;

Instanța de recurs: 19.12.2022 – 01.03.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 01 februarie 2022, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Danileico Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.2 din Legea nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Danileico Ivan se liberează de la executarea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal;

- art.151 alin.(4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă integral cerința acuzatorului de stat Gherman Ion, inclusă în rechizitoriul din 22.10.2021 și susținută în fața instanței de judecată, privind încasarea solidară a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Mușuc Ilia și a inculpatului Danileico Ivan în beneficiul statului, pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală (dispunerea și efectuarea rapoartelor de constatare și expertiză judiciară).

S-a dispus de a încasa în mod solidar, de la Mușuc Ilia și de la Danileico Ivan, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu dispunerea și efectuarea constatărilor și expertizelor judiciare în sumă totală de 8 610 lei.

S-a admis parțial cerere de chemare în judecată înaintată de Parfene Mariana și Parfene Marius în contradictoriu cu Mușuc Ilia și Danileico Ivan, privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat.

S-a dispus de a încasa din contul lui Mușuc Ilia în beneficiul lui Parfene Marius suma de 20 000,00, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea infracțiunii.

S-a dispus de a încasa, în mod solidar, din contul lui Mușuc Ilia și a lui Danileico Ivan în beneficiul Parfene Mariana, în total suma de 91 003,25 lei, după cum urmează:

- 40 000,00 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea infracțiunii;
- 28 780,00 lei, cu titlu de prejudiciu material legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală;
- 22 223,25 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în partea excedentară, cerere de chemare în judecată înaintată de Parfene Mariana și Parfene Marius în contradictoriu cu Mușuc Ilia și Danileico Ivan, privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Mușuc Ilia, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Danileico Ivan, la data de 08.07.2021, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la terasa barului „Valeria”, amplasat în partea centrală a satului Șirăuți, raionul Briceni, care, potrivit art.131 Cod penal, este un loc public, de comun acord și împreună cu Mușuc Ilia și o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, din motive huliganice, conștientizând că se află într-un spațiu public, a încălcat ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând obrăznicie deosebită. Astfel, Mușuc Ilia și cu Danileico Ivan, conștientizând că acțiunile lor vor fi observate de alte persoane, au inițiat o discuție cu Moisa Ion, care se afla la terasa aceluiși bar „Valeria”, după care au început să-l maltrateze, lovindu-l cu pumnii și cu picioarele în regiunea capului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202119D0116 din 20.07.2021, lui Moisa Ion i s-au cauzat vătămări corporale sub formă de sector echimotic, echimoze, excoriații, plagă contuză, edem posttraumatic echimotic la față, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ce corespund categoriei vătămarilor corporale neînsemnate.

Tot Danileico Ivan, în continuarea acțiunilor sale ilegale, prin înțelegere tacită cu Mușuc Ilia, a maltrat minorul prezent la fața locului Cepoi Eugen, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202119D0444 din 08.07.2021, vătămări corporale sub formă de excoriații și echimoză la față, sector echimotic la nivelul cutiei toracice anterior, ce corespund categoriei vătămarilor corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, în drept, fapta inculpatului Danileico Ivan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal -

huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

Tot Danileico Ivan, împreună cu Mușuc Ilia, în aceleași circumstanțe și împrejurări, la data de 08.07.2021, aproximativ la ora 01:20, aflându-se în preajma oficiului poștal din satul Șirăuți, raionul Briceni, din motive huliganice, în timp ce Mușuc Ilia îl trata cu brutalitate pe minorul Parfene Marius, iar Parfene Simion încerca să îi curme acțiunile huliganice, l-a maltratat pe ultimul, aplicându-i lovituri cu mâinile și cu picioarele în regiunea capului. Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202119C0206 din 29.07.2021, Parfene Simion a suferit vătămări corporale sub formă de: traumă craniu-cerebrală închisă, manifestată prin excoriații și echimoză la față, hemoragii în țesuturile moi ale capului, hematom epidural în regiunea parietal-occipitală pe stânga, hemoragie subarahnoidiană în focar - regiunea frontală și temporală pe dreapta, ce corespund categoriei de vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Danileico Ivan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată în ordine de apel de către procurorul în procuratura raionului Briceni, Gherman Ion, apel suplimentar al procurorului în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și apelul avocatului Plesca Iulian în interesele succesorului părții vătămate Mariana Parfene și părții vătămate Marius Parfene.

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Briceni, Gherman Ion, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danileico Ivan, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar în baza art.2 din Legea nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, să fie încetat procesul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Danileico Ivan, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.151 alin.(4) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364/1 Cod procedură penală și art.70 alin. (3/1) Cod penal, să îi fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat că prima instanță nejustificat a aplicat pedeapsa față de Danileico Ivan o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

3.2. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, a contestat cu apel suplimentar sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei

cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danileico Ivan, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea în baza acestui articol a pedepsei de 1,6 ani închisoare iar în baza Legii nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, să fie liberat de executarea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Danileico Ivan, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.151 alin.(4) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364/1 Cod procedură penală și art.70 alin.(3/1) Cod penal, să îi fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii de apel, acuizarea a evidențiat că prezentul apel suplimentar se declară pentru a modifica solicitarea procurorului de a înceta procesul penal pe art.287 alin.(3) și respectiv art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în baza art.2 din Legea cu privire la amnistie, în liberarea de răspundere penală a inculpaților pe art.287 alin.(3) și respectiv art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Unica soluție, care poate fi adoptată în rezultatul examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr.243, o reprezintă adoptarea unei decizii de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal.

Cât privește adoptarea unei decizii de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art.391 Cod de procedură penală.

3.3. Avocatul Pleșca Iulian în numele succesorului părții vătămate Parfene Mariana și a părții vătămate Parfene Marius, a solicitat admiterea cererii de apel casarea parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 01.02.2022, în privința inculpatului Mușuc Ilia, învinuit în temeiul art.art.151 alin.(4), art.287 alin.(3) Cod penal, și în privința inculpatului Danileico Ivan, învinuit în temeiul art.art.151 alin.(4), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ambilor inculpați să le fie aplicată pedeapsa maximală/mai aspră sub formă de închisoare și dispunerea admiterii integrale a acțiunii civile înaintate de către reclamantii Parfene Mariana și Parfene Marius.

În susținerea laturii penale avocatul a invocat că, inculpații și-au recunoscut vina doar pentru a miza la aplicarea față de aceștia a unei pedepse mult mai blânde, decât prevăd normele Codului Penal, fără a manifesta real că se căiesc de cele comise, dimpotrivă aveau un comportament cinic în timpul examinării cauzei penale, prin faptul că se comportau în ședința de judecată foarte liber și fără a avea careva emoții de căință sinceră.

Circumstanțe ce reflectă că inculpații urmează a fi izolați de societate o perioadă cât mai îndelungat posibil, în condițiile în care prin pedeapsa stabilită nu se atinge echitatea socială, nici corectarea acestora, prevenirea comiterii de către aceștia

a altor infracțiuni/acte ilegale față de membrii societății. Indică că, până în prezent clienților subsemnatului le este frică ca aceste evenimente să nu se mai repete, cunoscând personalitatea acestora, care sunt persoane predispuse spre comiterea actelor de violență și care sunt școlarizați în materie sportivă ce ține anume de aplicarea loviturilor.

Mai mult, necesitatea de a executa o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen cât mai mare, este motivată și din cauza că ultimii nu realizează pe deplin seriozitatea acțiunilor ilegale comise, căci perceperea părților vătămate era că pentru inculpați acest proces fiind „prea simplu.”

În susținerea laturii civile, apărătorul a menționat că, individualizând poziția reclamantului Parfene Marius, consideră că, instanța de fond nu a analizat acțiunile ilegale ale pârâtului Mușuc Ilia ce i-au cauzat lui Parfene Marius, un prejudiciu moral imens, deoarece i-au fost cauzate dureri fizice/leziuni corporale și i-au fost create puternice retrări sufletești, stări de frică și tensiune psihologică, care îl urmăresc până în prezent. Comportamentul culpabilului și consecințele urmate constituie o întreagă tragedie pentru acesta, căci era și minor la acea perioadă. Percepția părții vătămate că pentru el acele evenimente au fost un adevărat coșmar, erau o veșnicie, starea de incertitudine și nesiguranță pentru viața și sănătatea sa și apoi a tatălui său.

Marius Parfene a evidențiat că, amprentele cruzimii lui Mușuc Ilia, i-au rămas până în prezent și nu vor dispărea atât de ușor și repede. Nu va uita expresia feței și strigătele euforice ale culpabilului și a prietenilor săi care i-l susțineau în ilegalitățile comise. Faptul că el și alții sunt culpabili inclusiv și de decesul tatălui său nu va fi uitat și iertat niciodată. Or, era lovit de culpabil pentru faptul inclusiv că îl apăra pe tatăl său, în acele clipe se gândea nu la el și la ce-i pot cauza agresorii, ci la tatăl său.

Și anume acțiunile ilegale ale inculpatului i-au distrus și i-au luat toată fericirea vieții. Căci pe lângă acele traumatisme direct cauzate fizicului, mai sunt inclusiv și cele de ordin psihologic și moral, inerente omenescului, căci Marius Parfene nu se poate bucura de dragostea și afecțiunea tatălui. În prezent „admiră propriile lacrimi”, cele ale fratelui micuț Vlad și ale mamei. Inclusiv i-l dezgustă chipurile inculpaților din cadrul ședințelor de judecată.

Consideră că, prima instanță nu a auzit succesorul părții vătămate și nu a apreciat că la data de 08 iulie 2021 ultima și familia sa au suferit cel mai enorm prejudiciu din viața acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, au fost admise cererile de apel, casată sentința, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Danileico Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.70 alin.(3¹) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.2 din Legea nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Danileico Ivan a fost

liberat de la executarea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Danileico Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.70 alin.(3¹) Cod penal și s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, în penitenciar de tip închis.

A fost admisă integral cerința acuzatorului de stat privind încasarea solidară a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Mușuc Ilia și a inculpatului Danileico Ivan în beneficiul statului, pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală (dispunerea și efectuarea rapoartelor de constatare și expertiză judiciară).

S-a dispus de a încasa, în mod solidar, de la Mușuc Ilia și de la Danileico Ivan, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu dispunerea și efectuarea constatărilor și expertizelor judiciare în sumă totală de 8 610,00 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Parfene Mariana și Parfene Marius în contradictoriu cu Mușuc Ilia și Danileico Ivan, privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat, a fost admisă parțial.

S-a dispus de a încasa din contul lui Mușuc Ilia în beneficiul lui Parfene Marius Simion, suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea infracțiunii.

S-a dispus de a încasa din contul lui Mușuc Ilia și a lui Danileico Ivan în beneficiul Parfene Mariana, a câte 200 000 (două sute de mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea infracțiunii.

S-a dispus de a încasa în mod solidar din contul lui Mușuc Ilia și a lui Danileico Ivan, în beneficiul Parfene Mariana, suma de:

- 28 780 (douăzeci și opt mii șapte sute optzeci) lei, cu titlu de prejudiciu material legat de servicii funerare;

- 22 223,25 (douăzeci și două mii două sute douăzeci și trei) lei 25 bani, cu titlu de prejudiciu material legat de asistență juridică și cheltuieli de judecată;

- 1 000 (una mie) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică pentru examinarea cauzei în instanța de apel, iar în total suma de 52 003,25 (cincizeci și două mii trei) lei 25 bani.

Prin aceeași decizie a fost condamnat Mușuc Ilia, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

4.1 Pentru a decide, instanța de apel a constatat că, prima instanță chestionând inculpații Mușuc Ilia și Danileico Ivan în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, în corespundere cu art.364/1 alin.(4) Cod de procedură penală, prin încheiere protocolară a admis cererile inculpaților pe motiv că din probele administrate, rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea acestora, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpaților potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Reieșind din faptul că sentința primei instanțe nu a fost contestată de nimeni în latura constatării faptei comise de inculpați, ultimii recunoscând vina și cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, fapt confirmat și în instanța de apel, instanța de apel a menținut în această parte sentința.

Totodată, instanța de apel a menționat că sentința primei instanțe a fost atacată de procurori în latura pedepsei penale pe motivul blândeții pedepsei și de avocatul succesorului părții vătămate în latura pedepsei și în latura acțiunii civile, din care motiv sentința instanței de fond va fi casată în latura pedepsei penale, în latura acțiunii civile și în latura corpurilor delictive, fiind rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri.

4.2. În latura pedepsei penale, instanța de apel reieșind din prevederile Legii și din circumstanțele cauzei, consideră că prima instanță le-a aplicat inculpaților o pedeapsă prea blândă.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75-77 Cod penal, instanța a ținut cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpații de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindictivă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindictiv al pedepsei, ci realizarea dreptății.

La data comiterii faptei - 08.07.2021, Danileico Ivan a.n.31.10.2002, avea împlinită vârsta de 18 ani.

Circumstanțele care atenuază răspunderea inculpatului Danileico Ivan, conform art.76 alin.(1) lit. b) Cod penal, a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Potrivit caracteristicii eliberate de Primăria satului Slobozia-Șirăuți nr.82 din 08.07.2021 (f.d.89, vol. III), Danileico Ivan nu a avut probleme cu administrația publică locală.

Prin Certificatul nr.01-10/373 din 14.07.2021 (f.d.100, vol. III), se adeverește că Danileico Ivan nu se află la evidența medicului narcolog.

Prin Certificatul nr. 1-10/515 din 13.07.2021 (f.d.102, vol. III) se confirmă faptul că Danileico Ivan nu se află în supraveghere dispensarică a medicului psihiatru.

Cazierul contravențional (f.d.98, vol. III) în privința lui Danileico Ivan prezintă mai multe sancțiuni contravenționale în domeniul circulației rutiere aplicate pe parcursul anilor 2020-2021: conducerea mijlocului de transport fără revizie tehnică, lipsa poliței de asigurare, conducerea a/m fără permis de conducere.

Cazierul penal (Forma nr.246) (f.d.91-92, vol. III) în privința lui Danileico Ivan denotă că acesta a fost anterior atras la răspundere penală pe art.264¹ alin.(1) Cod penal. Conform sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, nr. 1-259/2020 din 03.12.2020 (f.d.94-96, vol. III), prin care Danileico Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore. În acord cu Răspunsul Biroului de Probațiune Briceni nr. 09/1279 din 13.07.2021 (f.d.104, vol. III), Danileico Ivan a executat integral, la data de 21.06.2021, pedeapsa de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 03.12.2020.

În partea ce îl vizează pe Danileico Ivan, acesta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă - art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și o infracțiune deosebit de gravă - art.151 alin.(4) Cod penal.

Având în vedere faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Danileico Ivan este posibilă doar prin izolarea de societate, cu stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

Potrivit art.70 alin.(3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

La caz, instanța de apel a constatat că, ținând cont de personalitatea inculpatului Danileico Ivan și de faptul că acesta a comis infracțiunile de care se face vinovat la vârsta de 18 ani, maximul pedepsei cu închisoarea urmează a fi redus cu 1/3.

Totodată, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală: „Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă”.

Astfel, pentru comiterea de către Danileico Ivan a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a considerat rezonabilă pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani 8 (opt) luni.

În conformitate cu art.72 alin. (4)Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave. Astfel, executarea pedepsei închisorii față de Danileico Ivan se dispune a fi în penitenciar de tip închis.

În partea ce vizează comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, partea apărării a solicitat aplicarea Legii cu privire la amnistie, în acest sens fiind depusă și o cerere scrisă de către inculpatul Danileico Ivan.

Având în vedere că fapta comisă de inculpatul Danileico Ivan, calificată conform art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, se încadrează prevederilor din Legea nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a recunoscut vinovăția lui Danileico Ivan de comiterea acestei infracțiuni, cu stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 1 an 6 luni (aplicând corect prevederile coroborate ale art.70, alin.(3¹) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală) însă, în virtutea legii, acesta va fi liberat de executarea pedepsei date.

4.3. Cu privire la soluționarea sorții corpurilor delict, instanța de apel a reținut că, potrivit art.162 alin.(1) pct.1) și 3) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.

Reieșind din prevederile legii, instanța de apel a dispus ca corpul delict: pistolul de model KWC, calibru 4,5 mm, cu încărcătorul descărcat, cu inscripția pe el "KWC Made in Taiwan 30501631" și inscripția "177 CAL 4,5 mm" ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 08.07.2021 (f.d.48-50, vol. I), păstrat în camera de păstrare a corpurilor delict a Judecătoriei Edineț, sediul Central să fie transmis Inspectoratului General al MAI pentru soluționarea sorții acestuia.

Corpurile delict: două bucăți de stachetă de la gard, de culoare verde, hainele și anume: un maiou de culoare albă cu inscripția „USA-authentic” cu pete de culoare brun-cafenie, o pereche de sorți, un pulover (hanorac) de tip sport de culoare gri, urmează a fi nimicite.

4.4. Acțiune civilă, în înțelesul reglementat de Capitolul I al Titlului VII al Codului de procedură penală, a fost înaintată de părțile civile Parfene Marius și Parfene Mariana.

Astfel, la data de 24.12.2021, reprezentantul părților civile Parfene Marius și Parfene Mariana, avocatul Pleșca Iulian, a înaintat o cerere de chemare în judecată către pârâții Mușuc Ilia și Danileico Ivan, solicitând încasarea prejudiciului material și moral cauzat acestora dintâi.

Conform cerințelor cererii de chemare în judecată, s-a solicitat:

- încasarea în beneficiul lui Parfene Marius de la pârâțul Mușuc Ilia, cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat, suma de 100 000,00 lei;

- încasarea în beneficiul Mariane Parfene, în mod solidar, de la pârâții Mușuc Ilia și Danileico Ivan, cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat, suma de 28 780,00 lei;

- încasarea în beneficiul Marianeii Parfene, în mod solidar, de la pârâții Mușuc Ilia și Danileico Ivan, cu titlu de prejudiciu moral cauzat, suma de 1 000 000,00 lei;

- încasarea în beneficiul Marianeii Parfene, în mod solidar, de la pârâții Mușuc Ilia și Danileico Ivan, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 22 223,25 lei, (constituită din 1 200 lei - cheltuieli de deplasare; 21 000,00 lei - plata pentru acordarea asistenței juridice; 23,25 lei - servicii de corespondență). În probarea prejudiciului material cauzat și a cheltuielilor de judecată au fost anexate un sir de înscrisuri sub formă de dispoziții de plată, bonuri de plată, certificate.

Dintre motivele de fapt relevante, incluse în textul cererii de chemare în judecată instanța de apel a reținut următoarele: Inculpații au comis infracțiunile în stare de ebrietate alcoolică. Partea civilă Parfene Marius a suferit dureri fizice și leziuni corporale; a rețrăit dureri sufletești puternice, stări de frică și tensiune psihologică. La momentul producerii infracțiunilor, partea civilă se afla într-o stare de incertitudine pentru viața și sănătatea sa proprie și a tatălui său. Culpabilii până în prezent nu au recuperat prejudiciul cauzat. Părțile civile nu se mai pot bucura de dragostea și afecțiunea tatălui/ soțului Parfene Simion. Sunt multe suferințe fizice și psihice trăite din 08.07.2021, odată cu trecerea în neființă a victimei Parfene Simion.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza prevederilor art.art.5, 33/1, 39, 85, 94, 96, 166-167 Cod de procedură civilă, art.art.60, 62, 219-222 Cod de procedură penală, art.art.9, 16, 1998, 2009, 2023, 2025, 2028, 2031, 2036-2037 Cod civil.

În partea ce ține de probarea prejudiciului material au fost prezentate următoarele probe:

a) Cheltuieli de înmormântare: dispozițiile de încasare a numerarului din 09.07.2021 (colaci - 805 lei; apă - 1080 lei; colaci - 1250 lei; orez - 200 lei; colaci - 690 lei; turte - 565 lei; turte - 640 lei); Bon de plată din 10.07.2021 (deservirea meselor de pomenire - 13 000 lei), bonuri fiscale din 17.07.2021 (fără indicarea destinației, dar din cererea de chemare în judecată se deduce că sunt cheltuieli pentru ștergare și cuvertură - sumele de 130 lei și 2920 lei); certificat din 09.07.2021 (achitarea rechizitelor funerare în sumă de 7 500 lei). Total - 28 780,00 lei;

b) Cheltuieli de asistență juridică: bon de plată din 21.07.2021 (suma de 10 000 lei); bon de plată din 10.08.2021 (11 000 lei). Total - 21 000 lei;

c) Cheltuieli de corespondență cu I.P. Briceni, Procuratura raionului Briceni și Procuratura Generală: bon fiscal din 16.08.2021 (suma de 23,25 lei);

d) Cheltuieli de deplasare: bonurile fiscale din 22.07.2021 (suma de 300 lei), din 10.08.2021 (suma de 200 lei), din 02.11.2021 (suma de 300 lei), din 10.08.2021 (suma de 100 lei), din 09.11.2021 (suma de 300 lei). Total - 1 200 lei.

Instanța de apel, a considerat că prima instanță la soluționarea acțiunii civile, nu a analizat în plină măsură acțiunile ilegale ale pârâtului Mușuc Ilia ce i-au cauzat lui Marius Parfene, un prejudiciu moral imens, căci era și minor la acea perioadă. Percepția părții vătămate că pentru el acele evenimente au fost un adevărat coșmar, starea de incertitudine și nesiguranță pentru viața și sănătatea sa și apoi a tatălui său.

Instanța de fond nu a auzit succesorul părții vătămate Parfene Mariana și nu a apreciat că la data de 08 iulie 2021 ultima și familia sa au suferit cel mai enorm prejudiciu din viața acestora.

Or, nu este legal și nici echitabil ca agresorii să beneficieze de o serie întreagă de privilegii penale, iar victima să fie lăsată fără o compensație echitabilă a prejudiciului cauzat acestei prin suferințele suportate.

Totodată, conform art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În partea ce ține de prejudiciul material, instanța de apel a constatat că acțiunea civilă este probată și pretențiile în acest aspect sunt confirmate, iar survenirea lor a fost determinată de acțiunilor ilegale ale inculpatului Mușuc Ilia și a inculpatului Danileico Ivan.

În acest context, cererea de chemare în judecată în procesul penal, înaintată de Parfene Marius și Parfene Mariana, privind încasarea prejudiciului material, va fi admisă integral. Instanța de apel a dispus de a încasa și suma de 1 000 (una mie) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică pentru examinarea cauzei în instanța de apel, fapt solicitat de avocatul Iulian Pleșca în interesele părții-vătămate și a succesurului.

În partea ce ține de prejudiciul moral, instanța de apel a considerat că pretențiile sunt întemeiate, însă cerințele de încasare a prejudiciului urmează a fi admise parțial.

La caz, instanța de apel a reținut că, Parfene Marius și Parfene Mariana au locuit împreună cu victima Parfene Simion și au beneficiat inclusiv de întreținerea morală și materială a acestuia din urmă. Prin urmare, legătura de afectivitate între tată-fecior și soț-soție va fi luată în calcul la stabilirea cuantumului despăgubirilor morale.

Instanța de apel a considerat că suma de 20 000 lei cu statut de prejudiciul moral, încasată de la Mușuc Ilia în beneficiul lui Parfene Marius, iar suma prejudiciului moral în mărime de 40 000 lei încasată solidar de la Mușuc Ilia și Danileico Ivan în beneficiul Mariane Parfene de către prima instanță este neîntemeiată și nejustificată.

Din acest considerent, ținând cont de măsura în care despăgubirea poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, instanța de apel a dispus încasarea de la Mușuc Ilia în beneficiul lui Parfene Marius prejudiciului moral în mărime de 30 000 (treizeci de mii) lei.

Totodată, s-a dispus de a încasa de la Mușuc Ilia și de la Danileico Ivan în beneficiul Mariane Parfene a sumei prejudiciului moral cauzat în mărime de a câte 200 000 (două sute de mii) lei.

Raționamentul juridic al normelor menționate mai sus, dictează imperativ faptul că răspunderea materială pentru prejudiciul moral cauzat prin infracțiune adoptă caracter personal, nefiind acceptabilă încasarea acestuia în mod solidar.

Prin rechizitoriul înaintat la 22.10.2021 (f.d.81-82, vol. IV), acuzatorul de stat Gherman Ion a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală: dispunerea și efectuarea constatărilor și expertizelor judiciare în sumă totală 8 610,00 lei, de la inculpații Danileico Ivan și Mușuc Ilia, în mod solidar,

în beneficiul statutului.

Costul total al rapoartelor de constatare și de expertiză judiciară se cuantifică la suma de 8 034,00 lei. Cu toate acestea, cheltuielile de judecată în cuantum de 576 lei, suportate de organul de urmărire penală pentru dispunerea și efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202119P0448 din 12.07.2021, raportul de expertiză judiciară nr.202119P0452 din 12.07.2021, raportul de expertiză judiciară suplimentară nr.202119D0201 din 28.09.2021, urmează a fi încasate de la inculpați, deoarece sarcina organului de urmărire penală constă în colectarea probelor care îi învinovătesc, dar și care îi dezvinovătesc pe făptuitori.

Pe de altă parte, instanța de apel a subliniat că prin rechizitoriu înaintat la 22.10.2021 (f.d.81-82, vol. IV), acuzatorul de stat Gherman Ion a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală: dispunerea și efectuarea constatărilor și expertizelor judiciare în sumă totală 8 610,00 lei, de la inculpații Danileico Ivan și Mușuc Ilia, în mod solidar, în beneficiul statutului.

Costul total al rapoartelor de constatare și de expertiză judiciară se cuantifică la suma de 8 034,00 lei. Cu toate acestea, cheltuielile de judecată în cuantum de 576 lei, suportate de organul de urmărire penală pentru dispunerea și efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202119P0448 din 12.07.2021, raportul de expertiză judiciară nr.202119P0452 din 12.07.2021, raportul de expertiză judiciară suplimentară nr.202119D0201 din 28.09.2021, urmează a fi încasate de la inculpați, deoarece sarcina organului de urmărire penală constă în colectarea probelor care îi învinovătesc, dar și care îi dezvinovătesc pe făptuitori.

În cazul examinat, cheltuielile de judecată suportate în legătură cu dispunerea și efectuarea expertizelor judiciare au fost condiționate de fapta infracțională a inculpatului Mușuc Ilia și a inculpatului Danileico Ivan, vinovăția cărora a fost acceptată drept demonstrată de către instanța de judecată.

În circumstanțele enunțate, instanța de apel a conchis în privința admiterii integrale a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, în mod solidar de la inculpații Danileico Ivan și Mușuc Ilia, ca fiind una întemeiată.

5. Avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului Danileico Ivan, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15) și 16) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă că instanța de apel nu a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Danileico Ivan, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite că fac parte din categoria celor ușoare și celor grave, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, care și-a recunoscut vina și s-a căit de cele săvârșite.

Drept circumstanțe atenuante au fost reiterate și stabilite: căința sinceră și recunoașterea vinovăției în cadrul urmăririi penale, iar circumstanțe agravante în

privința inculpatului n-au fost reținute și în atare situație, prima instanță corect a ajuns la convingerea că este oportun și corect a dispune executarea pedepsei date în penitenciar or, în cele din urmă, se constată corectitudinea și legalitatea aplicării față de inculpat a unei pedepse privative de libertate și anume pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani.

Vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii în raport cu faptele infracționale comise și urmările avute consideră apărarea că corectarea și reeducarea inculpatului Danileico Ivan este posibilă fără izolarea lui de societate, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Cu privirea la soluția instanței de apel privind admiterea acțiunii civile, consideră avocatul că este una neîntemeiată și abuzivă, ori suma încasată din contul condamnăților este una exagerată. Consideră imperios, în special în cazurile în care existența sau inexistența unor circumstanțe juridice, ca partea să dovedească circumstanțele care le invocă.

Conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”. Or; contrar acestor prevederi, la materialele dosarului nu au fost administrate probe admisibile și pertinente, care ar atesta cheltuielile suportate în sensul enunțat și care ar justifica pretențiile înaintate.

În contextul celor expuse, reieșind din materialele cauzei și probele administrate, apărarea menționează încă o dată faptul ca inculpatul nu a inițiat conflictul dar și-a recunoscut vina în cele săvârșite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.6), 8), 15) și 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși ultimul aduce critici modulului în care au fost apreciate probele, individualizată pedeapsa, precum și în privința cuantumului prejudiciului material și moral, temeiuri de casare prevăzute la pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de

apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale

Însă, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul Danileico Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b), 151 alin.(4) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal nu poate reține argumentele părții apărării cu referire la admiterea neîntemeiată a acțiunii civile de către instanța de apel, precum că „... este una neîntemeiată și abuzivă, ori suma încasată din contul condamnaților este una exagerată ..., la materialele dosarului nu au fost administrate probe admisibile și pertinente, care ar atesta cheltuielile suportate în sensul enunțat și care ar justifica pretențiile înaintate”. Or, din textul deciziei instanței de apel, inclusiv reprodus în pct.4, se contată contrariu celor invocate, prin care se relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat corect probatoriul administrat în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, cu trimitere la înscrisurile prezente la materialele cauzei (bonuri de plată, bonuri fiscale, certificate).

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal evidențiază că instanța de apel și-a argumentat poziția și în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, remarcându-se faptul că atât succesul părții vătămate Parfene Mariana cât și partea vătămată Parfene Marius au avut de suferit moral în urma acțiunilor ilicite ale inculpaților, drept urmare a decesului soțului/tatălui Parfene Simon. Instanța de apel a subliniat că, Parfene Marius și Parfene Mariana au locuit împreună cu victima Parfene Simion și au beneficiat inclusiv de întreținerea morală și materială a acestuia din urmă. Prin urmare, legătura de afectivitate între tată-fecior și soț-soție a fost luată în calcul la stabilirea cuantumului despăgubirilor morale.

Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului Danileico Ivan, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că avocatul prezintă o poziție divergentă, astfel pe de o parte notează că prima instanță corect a ajuns la convingerea că este oportun și corect a dispune executarea pedepsei

privative de libertate sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, iar pe de altă parte consideră că corectarea și reeducarea inculpatului Danileico Ivan este posibilă fără izolarea lui de societate, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Colegiul penal apreciază ca fiind întemeiată poziția instanței de apel prin care a reținut că prima instanță a aplicat inculpatului Danileico Ivan o pedeapsă prea blândă. Iar, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Danileico Ivan, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 70, 75-77 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicarea pedepsei inculpatului că el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea unei pedepse minime inculpatului.

Ce ține de temeiurile invocate de recurent prevăzute de art.427 alin.(1) pct.15), 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, sunt invocate de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificate argumente în susținerea temeiurilor invocate.

Analizând textul hotărârii atacate în coraport cu motivele invocate de recurent,

Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâre, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În aceste condiții instanța de recurs conchide că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare, care ar afecta soluția acesteia.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Danileico Ivan xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie